

ónem. Per Dóminum nostrum Jesum Christum. je k vedení nebeského života. Skrze Pána našeho.

COMMUNIO (Ps. 12, 6) Cantábo Dómino, qui bonatríbuit mihi: et psallam nómini Dómini altíssimi. K PŘIJÍMÁNÍ (Ž. 12) Pěti budu Pánu, jenž mi udělil dobrých věcí; opěvovati budu jméno Pána svrchovaného.

POSTCOMMUNIO – Sump-tis munéribus sacris, quæsumus, Dómine, ut cum frequentatióne mystérii, crescat nostræ salútis efféctus. Per Dóminum nostrum. PO PŘIJÍMÁNÍ – Přijavše svaté dary, prosíme, Pane, aby častějším slavením tajemství rostl účinek pro naši spásu. Skrze Pána našeho Ježíše Krista.

Neděle druhá po Svatém Duchu

INTROITUS (Ps. 17, 19-20) Factus est Dóminus protéctor meus, et edúxit me in latitúdinem: salvum me fecit, quóniam vóluit me. (Ps. ib. 2-3) Dlíligam te, Dómine, virtus mea: Dóminus firmaméntum meum et refúgium meum et liberátor meus. V. Glória. VSTUP (Ž. 17, 19-20) Pán stal se mým ochráncem a vyvedl mne na volné místo; vysvobodil mne, neboť si mne oblíbil. (Ž. tamt 2 až 3) Miluji tě, Pane, sílo má. Pán jest tvrz má, útočiště mé a vysvoboditel můj. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému.

ORATIO – Sancti nóminis tui, Dómine, timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum: quia numquam tua gubernatióne destítuis, quos in soliditáte tuæ dilectiúnis instítuis. Per Dóminum nostrum. MODLITBA – Dej, Pane, bychom k svatému jménu tvému měli zároveň ustavičnou úctu a lásku, neboť nikdy nezbavuješ svého vedení těch, které vychováváš v dokonalé lásce k sobě. Skrze Pána našeho.

LÉCTIO Epístolæ b. Joánnis Apóstoli (1, c. 3, 13-18). Caríssimi: Nolíte mirári, si odit vos mundus. Nos scimus, quóniam transláti sumus de morte ad vitam, quóniam díligimus fratres. Qui non díligit, manet in morte: omnis, qui odit fratrem suum, homicída est. Et scitis, quóniam omnis homicída non habet vitam ætérnam in semetípso manéntem. In hoc cognóvimus caritátem Dei, quóniam ČTENÍ z 1. listu sv. Jana Apoštola (3, 13-18). Nejmilejší! Nedyte se, jestliže svět vás nenávidí. My víme, že jsme přešli ze smrti do života, neboť milujeme bratry; kdo nemiluje, zůstává ve smrti. Každý, kdo nenávidí bratra svého, jest vražedník; a víte, že žádný vražedník nemá života věčného v sobě zůstávajícího. Z toho jsme poznali lásku Boží, že On položil život za

ille ánimam suam pro nobis p sui: et nos deb mus pro fr tribus  nimas p nere. Qui hab erit subst ntiam hujus mundi, et viderit fratrem suum necessit tem hab ere, et cl userit viscera sua ab eo: qu modo caritas Dei manet in eo? Filii mei, non dilig mus verbo neque lingua, sed  pere et veritate.

GRADUALE (Ps. 119, 1-2) Ad D minum, cum tribul rer, clam vi, et exaudivit me. V. D mine, l bera  nimam meam a l biis iniquis, et a lingua dolosa. Alleluja, alleluja. V. (Ps. 7, 2) D mine, Deus meus, in te sper vi: salvum me fac ex  mnibus persecuentibus me et l bera me. Alleluja.

EVANGELIUM † Sequ ntia sancti Evangelii sec ndum Lucam (14, 16-24). In illo t mpore: Dixit Jesus pharis is parabolam hanc: Homo quidam fecit c enam magnam, et voc vit multos. Et misit servum suum hora c enae dicere invit tis, ut venirent, quia jam parata sunt  mnia. Et c ep runt simul

n s; tak  my m me za bratry  ivot polo iti. Kdo v sak m  statek toho sv ta a vid  bratra sv ho, an trp  nouzi, a zav e p ed n m srdce sv e, kterak l ska Bo z  z st v  v n m? D tky, nemilujme slovem, ani jazykem, n br z skutkem a v pravd .

STUPN VY ZP V ( . 119, 1-2) K P nu v sou en  sv m vol m; i vysl ch  mne. V. Pane, vysvobod  mou du i ode rt  ne lechetn ch a od jazyka lstiv ho.

Aleluja, aleluja. V. ( . 7, 2) Pane, Bo e m j, v tebe douf m; vysvobod  mne ode v ech pron sledovatel  m ch a spas mne. Aleluja.

EVANGELIUM † Pokra ov n  sv. Evangelia podle Luk  e (14, 16-24).

Za onoho  asu  ekl Je s  farise m podobenstv  toto: Jeden  lov k u inil ve eri velikou a pozval mnoh ch. I poslal slu ebn ka sv ho v hodinu ve ere  ici pozvan m, aby p i li, je to v ecko jest j   hotovo. Ale oni v i-

omnes excus re. Primus dixit ei: Villam emi, et necesse hab eo exire, et videre illam: rogo te, habe me excusatum. Et alter dixit: Juga boum emi quinque, et eo probare illa: rogo te, habe me excusatum. Et alius dixit: Uxorem duxi, et ideo non possum venire. Et reversus servus nunti vit h c d mino suo. Tunc iratus paterfamilias, dixit servo suo: Exi cito in plateas et vicos civitatis: et p uperes, ac debiles, et cacos, et claudos introduce huc. Et ait servus: D mine, factum est ut imperasti, et adhuc locus est. Et ait d minus servo: Exi in vias et sepes: et compelle intrare, ut impleatur domus mea. Dico autem vobis, quod nemo virorum illorum, qui vocati sunt, gustabit c enam meam.

OFFERTORIUM (Ps. 6, 5) D mine, convertere, et eripe  nimam meam: salvum me fac propter misericordiam tuam.

SECRETA - Obl tio nos, D mine, tuo n mini dicanda purificet: et de die in diem ad cael stis vitae transferat acti-

ckni po ali jednomysln  se vymlouvat. Prvn   ekl jemu: Statek jsem koupil a mus m vyj ti a jej shl dnouti. Pros m t , m j mne omluvena. A druh y  ekl: Patero sp e en  vol  jsem koupil, a jdu je zkusit; pros m t , m j mne omluvena. A jin y  ekl:  enu jsem pojal a proto nemohu p ij ti. A slu ebn k vr tiv se, zv stoval to p nu sv mu. Tu rozhn val se hospod r a  ekl sv mu slu ebn ku: Vyjdi rychle na silnice a ulice m sta a chud  a zmrza el  a slep  i kulhav  uved  sem. I  ekl slu ebn k : Pane, stalo se, jak jsi rozk zal, a je t  jest m sto. A p n  ekl slu ebn kovi: Vyjdi na cesty a k plot m a p nu  vej ti, a  se napln  d m m j. Prav m  v m,  e  adn y z t ch mu  , kte i byli pozvani, neokus  ve ere m .

OB TOV N  ( alm 6, 5) Pane, obra  se ke mn  a vyprosti mou du i: pomoz mi pro sv  milosrdenstv .

TICH  MODLITBA - Ob t, Pane, kter  m  b t jmen  tv em zasv cena, nech  n s o ist  a den ze dne uschopnu-